

Доби славної та великої
Піднесемо ми корогві.
Будь хвала йому, тому рикові,
Тому львиному — «йду на ви!»

Слава князеві недосягнена:
Він як пард ходив, був як тур.
Слава часові, коли загно
Руський цвях в царгородський мур.

Слава лицарям: над їх чолами
Нахилилась лише гроза,
їм за пугари були шоломи.
Годував їх кінець списа.

Славмо княжу могутність лев'ячу
І козачу силу жаску.
Слава вічная Конашевичу
За похід його на Москву.

Слава гетьманові Хмельницькому:
Світлі звитязства відав Хмель.
По поклону для нього низькому
Покладім од своїх земель.

А ще вклонимося Виговському:
Скільки часу не уткло б,
Злонапасникові московському
Не забути про Конотоп.

І вчорашнє своє спом'янемо.
Ой же гук, Мати, гук який! —

То дорогами полум'яними
Йдуть у Київ твої полки.

Задвигтіла гора Андрієва,
Клекотить Михаїлів град...
Слава дневі вступу до Києва.
Слава граду й війську стократ

І віквічно перебує прославлена
— Божих воїв тобі салют! —
Замордована, закривавлена
Перемого Базару й Крут.

Прага, 1940

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Збірка
«STEFANOS II».